

ONOMASTICA   PRAEFERICITULUI TEOFIL   PATRIARHUL IERUSALIMULUI

Duminică, 11/24 martie 2019, Duminica a doua din Post, când se săvârșește pomenirea Sfântului Grigorie Palama, s-a prăznuit de către Patriarhie Onomastica Preafericirii Sale Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, care, datorită unor pricini ce țin de regimul locurilor de închinare, a fost mutată din ziua de 9 /22 martie, când se prăznuiesc Sfinții Patruzeci de Mucenici, care au mărturisit în Sevastia din Pont, suferind gerul într-un lac înghețat, în timpul împăratului persecutor Liciniu în anul 320 d.Hr.

Cu ocazia acestei sărbători, s-a săvârșit Sfânta Liturghie patriarhală în Biserica Învierii, condusă de Preafericitul Părintele nostru Patriarh, având ca împreună-liturghisitori Preasfințiții Arhierei ai Patriarhiei, Preasfințiții Mitropoliți Chiriac al Nazaretului și Isihie al Capitoliadei, Preasfințiții Arhiepiscopi Damaschin al Ioppei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Dimitrie al Liddei, Macarie al Cattarelor, Nectarie al Anthidonei, Filumen al Pellei, Preasfințitul Mitropolit Ioachim al Elenupolei și Preasfințitul Arhiepiscop Aristobul al Madavei. De asemenea, au participat Ieromonahi Aghiotafiți, în frunte cu Preacuviosul Arhimandrit Nectarie, Gheron al Camarasei, preoți vorbitori de limbă arabă și preoți membri ai altor Biserici, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. A cântat Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, domnul Constantin Spiropulos și Corul de muzică bisericească bizantină „Sfântul Ioan Cucuzel”, condus de domnul Emanuil Daskalakis și au participat numeroși credincioși localnici și pelerini.

După Sfânta Liturghie a urmat Doxologia iar apoi s-a urcat la Patriarhie.

Aici au urmat cuvântările:

1. Cuvântarea Preasfințitului Aristarh Arhiepiscop al
Constantinei și Secretar General:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Urcând treptele Sfântului și Marelui Post, ne întărim în lupta noastră duhovnicească prin pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici care, în anul 320, în timpul împăratului Liciniu, cu mult curaj l-au mărturisit pe Hristos, fără a se teme de gerul și gheața lacului din Sevastia Pontului, și, bine luptându-se, s-a încununat.

Astăzi, în ziua prăznuirii acestor Purtători de chinuri, este cinstită în mod special în Patriarhia Ierusalimului pomenirea Sfântului Mucenic Teofil, deoarece Preafericirea Voastră purtați numele lui.

Spre o mai înaltă cinstire a Sfântului Mucenic Teofil și a Preafericirii Voastre s-a adus Jertfa cea fără de sânge în Biserica Învierii și a fost înălțată Doxologia de mulțumire, în prezența a numeroși Părinți Aghiotafiți, a membrilor turmei noastre Greco-Ortodoxe și a evlavioșilor închinători.

Plini de bucuria acestei duble sărbători, în această istorică sală a Tronului pomenim cu recunoștință toate binefacerile pe care Fericirea Voastră le-a săvârșit pentru Patriarhie și pentru turma sa.

Trebuie amintită în primul rând deosebita strădanie pe care ați depus-o spre călăuzirea duhovnicească a turmei Voastre în cele trei jurisdicții și mai ales în Iordania, prin sinaxele preoților pentru o mai roditoare lucrare pastorală. Rod al lucrărilor Preafericirii Voastre au fost și manifestările speciale organizate de familia regală a Iordaniei pentru a

susține conviețuirea pașnică dintre Creștini și concetățenii lor Musulmani. În Mitropolia Amman a Patriarhiei au fost distinși cu decorația Cavalerilor Sfântului Mormânt membrii ai comunității din Iordania care s-au distins prin donații filantropice și ridicarea de biserici. De asemenea, fericirea Voastră, cu sensibilitatea deosebită ce o aveți față de pelerinii care în ultima vreme inundă Țara Sfântă, ați acordat mult timp pentru a-i primi la Patriarhie, a-i binecuvânta și a-i îndruma subliniind folosul pelerinajului lor.

Întreținând cele mai bune relații cu Bisericile Ortodoxe surori, Preafericirea Voastră, ați răspuns invitației de a conduce slujba de sfințire catedralei atât de frumoase și de mărețe din București, închinată Sfântului Andrei cel întâi chemat, aparținând Patriarhiei României, și ați participat la manifestările legate de sărbătoarea națională la împlinirea a o sută de ani de la eliberarea și constituirea României mari.

Exercitând rolul de conducător al Patriarhiei noastre între Bisericile creștine locale, le-ați mobilizat spre înlăturarea legilor care subminau proprietățile lor și spre a înălța împreună glasul pentru apărarea Creștinilor din Țara Sfântă. În acest scop Preafericirea Voastră ați depus strădanii, vizitând suverani ai diferitelor state și Biserici, precum și președinți ai unor organizații internaționale spre a vă asigura de sprijinul lor în încercările Patriarhiei noastre de a păstra regimul Sfintelor Locuri validat la nivel internațional și pe temeiul Sfintei Scripturi, precum și drepturile Creștinilor de aici.

Intense au fost lucrările Preafericirii Voastre pentru apărarea drepturilor noastre cu privire la locurile de închinare și mai ales pentru restaurarea Peșterii din Betleem cea de Dumnezeu purtătoare, timp în care a fost refăcut Paraclisul întemnițării din cadrul Bisericii Sfântului Mormânt și străvechea Mănăstire a Sfântului Ioan Botezătorul de la râul Iordan unde în urmă cu trei zile Preafericirea Voastră l-ați primit pe Președintele statului Israel și pe suveranii

Bisericilor Creștine.

Trebuie pomenită și lucrarea începută în timpul celui întru fericită pomenire Patriarh Diodor, sub epitropia de atunci a Preafericirii Voastre, cu privire la prezența creștină, firavă la început, în Catar, lucrare definitivată de curând prin sfințirea de către Preafericirea Voastră a preafrumoasei Biserici a Sfântului Isaac Sirul, a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe și a Sfântului Macarie Arhiepiscopul Ierusalimului, care are și locuință episcopală și un complex de dependențe spre mângâierea, sprijinirea și sfințirea Creștinilor Ortodocși care trăiesc acolo și nu numai.

Pentru toate acestea, Preafericite, noi, Aghiotafiții, vă avem pildă și imbold spre a lucra împreună cu Preafericirea Voastră, precum mădularele trupului cu capul, și colaborăm între noi în mod armonios ca să dăm mărturia concordiei și a unității în lume și spre a se lăuda, prin viețuirea noastră, numele slăvitei noastre Obști și al Bisericii Sfântului Sion, precum și spre slava numele Celui Preaînalt.

În final, înalț paharul și vă uez, Preafericite, în numele Sfântului Sinod și al întregii Obști sănătate, putere și ocrotire de sus pentru ca statornic și drept să ocârmuiți corabia Bisericii Sionului spre plinirea misiunii ei de pacificare, împăcare și mântuire în Țara Sfântă și în trupul Bisericii Ortodoxe de pretutindeni. Amin”.

2. Cuvântarea Consulului General al Greciei la Ierusalim domnul Hristos Sofianopulos :

Preafericite,

Preasfințiților,

Sfințiți Părinți,

Doamnelor și Domnilor,

Ziua de astăzi, în care se cinstește pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici are o deosebită însemnătate, de vreme ce Obștea Aghiotafită și evlavioșii credincioși, pelerinii și Comunitatea Ortodoxă cinstesc cu fastul cuvenit Onomastica Întâi-stătătorului Bisericii Sionului, Maica Bisericilor, a Preafericirii Voastre, Patriarhul Ierusalimului Teofil III.

Aflându-mă la această sărbătoare cu sentimente de sinceră bucurie și deosebită cinstire, aș vrea, Preafericite, să exprim sprijinul neclintit și susținerea Greciei față de străvechea Patriarhie a Ierusalimului și să Vă adresez din inimă urările noastre de sănătate, putere și lungime de zile, pentru a continua înalta Voastră misiune atât națională, cât și religioasă, care dobândește tot mai multă importanță și însemnătate în această epocă dificilă.

De-a lungul drumului său de veacuri, Patriarhia Greco-Ortodoxă a Ierusalimului a jucat un rol istoric deosebit de important și, în calitate de centru religios al Sfințelor Locuri, continuă să fie un izvor nesecat de nădejde și să transmită, la toate marginile lumii, dinspre Sfânta Cetate, mesajul mântuirii oamenilor, de vreme ce păzește în fiecare zi, datorită devotamentului și abnegației Părinților Aghiotafiți, cele mai importante Locuri de închinare ale Creștinătății.

Această Sfântă Instituție este un punct de referință pentru grecii de pretutindeni și un simbol al prezenței de veacuri a Elenismului la Locurile Sfinte, de vreme ce constituie o legătură strânsă de prietenie și colaborare cu alte popoare și este purtătorul de cuvânt al Creștinilor Ortodocși din această regiune, păstrând prețioase tradiții și transmițând în toată lumea mesajul ecumenic al Ortodoxiei.

Preafericite,

Într-o epocă a instabilității, a fluctuației și a necontenitelor neorânduiri care par să încurajeze

intoleranța, îndârjirea și adversitatea, lucrarea Voastră atât de importantă care este condusă de o sinceră intenție de înțelegere și împăcare, nu numai în relațiile cu alte dogme și cu alte religii, dar și în aria mai vastă a strădaniei de pacificare în această regiune mult încercată, conferă înălțime etică Patriarhiei Ierusalimului, care apără prezența creștină în Orientul Mijlociu, ca factor de moderație și stabilitate. Prin mulțimea inițiativelor Voastre, favorizați reînnoirea și promovarea Locurilor Sfintelor ale Creștinătății, de vreme ce vă îngrijiți de păstrarea Status Quo-ului din Țara Sfântă și de călăuzirea duhovnicească și bunăstarea unei turme care trece prin mari încercări, pentru că provocările epocii și primejdiile care pândesc sunt multe. Este însă cert faptul că toți cei care uneltesc împotriva Patriarhiei, în zadar se ostenesc. Strădaniile lor se lovesc și se vor lovi mereu de puterea pe care această Sfântă Instituție o absoarbe din îndelungata sa istorie și tradiție, din unitate, din adâncă credință, din devotamentul Obștii Aghiotafite și din ocârmuirea ei, Preafericite, care, având deplină percepție și conștientizare a împrejurărilor, cu tărie și hotărâre, se îngrijește de prezentul și viitorul ei.

Preafericite,

Povara pe care v-ați asumat-o este mare și lupta pe care o presupune este îndelungată și ostenitoare. Sunt deplin încredințat că, prin ajutorul lui Dumnezeu și prin contribuția activă a noastră a tuturor, veți continua lucrarea Voastră și veți duce la bun sfârșit înalta Voastră misiune.

La mulți ani!"

3. Cuvântările reprezentanților credincioșilor din regiunile ce țin de jurisdicția Patriarhiei, a reprezentanților Bisericii Ortodoxe și ale altora, cărora Preafericitul le-a mulțumit prin această

cuvântare a Sa:

„Iezerul ca un rai și gerul ca un zăduf Mucenicii au socotit, Hristoase Dumnezeule. Înfricoșările tiranilor nu au îngrozit cugetele lor. Nu s-au temut vitejii de adaosurile muncilor, câștigând Crucea dumnezeiască armă prin care pe vrăjmașul ca niște tari l-au biruit. De unde și cununile darului au luat”, cântă imnograful Bisericii.

Excelența voastră domnule Consul General al Greciei, domnule Hristos Sofianopulos,

Cinstiți Părinți și Frați,

Evlavioși Creștini și pelerini,

„Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați numele Lui, dați slavă laudei Lui” (Psalmul 65, 1) strigă Biserica lui Hristos prin gura Proorocului și Împăratului David la pomenirea Sfinților lui Hristos purtători de chinuri, a marilor Mucenici cei patruzeci care au mărturisit în cetatea Sevastiei.

Acești Sfinți, care erau cu obârșia din diferite țări, dar slujeau în aceeași oaste, nu s-au temut de adaosurile muncilor, câștigând Crucea dumnezeiască armă prin care pe vrăjmașul l-au biruit. De unde și cununile darului au luat, adică numele de Creștin prin care acum petrec între cei de sus, potrivit imnografului lor.

Astăzi, când Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, cinstește pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici și, în mod special, a Sfântului Teofil care a mărturisit împreună cu ei, al cărui cinstit nume îl poartă Smerenia noastră, am coborât în locul martiriului și a îngropării de trei zile a Mântuitorului Hristos, adică în Sfânta Biserică a Învierii unde am săvârșit marea și dumnezeiasca Taină a Euharistiei. În plus, am înălțat doxologie de mulțumire lui Dumnezeu cel în

Sfânta Treime slăvit cu ocazia cinstitei Onomasticii a noastre, ce purtăm numele Mucenicului Teofil, fiind înconjurați de cuvioși membri ai Obștii Aghiotafite și rugându-se împreună cu noi evlavioși creștini ai turmei noastre purtătoare a numelui lui Hristos și pelerini veniți din alte locuri.

Aceasta am făcut cugetând la cuvintele dumnezeiescului Pavel: „Mulțumind totdeauna pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu Tatăl” (Efeseni 5, 20).

Acest praznic de fiecare an al Sfinților Patruzeci de Mucenici și, mai ales, a Sfântului Teofil care a mărturisit împreună cu ei, pe care strălucit îl sărbătorește Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, nu se referă la smerenia Noastră, ci, mai ales și în primul rând, la treapta patriarhală prin care se arată faptul că Biserica lui Hristos are drept temelie sângele izbăvitor vărsat prin Răstignire de Hristos, precum și sângele Sfinților care s-au făcut mărturisitori ai cinstitului Său Sânge. De aceea și preaînțeleptul Pavel spune: „Având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta ce ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței Care pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12, 1-2).

Sfinții Mucenici ai dragostei lui Hristos sunt cei care au mărturisit prin sângele lor pentru adevărul și credința în Hristos Cel răstignit și înviat. De aceea și dumnezeiescul Pavel îl îndeamnă pe ucenicul lui Timotei: „Nu te rușina a mărturisi pe Domnul nostru, căci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii” (2 Timotei 1, 7-8).

Sfinții Patruzeci de Mucenici prăznuiți astăzi se arată pilde de urmat, pentru lupta pe care au dus-o în viața pământească

spre a deveni moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu. „Prin multe suferințe trebuie să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu” (Fapte 14, 22) spune Scriptura. „Căci viața de acum este luptă. Este luptă împotriva păcatelor și a poftelor și a celor ce cugetător ne războiesc. Deci la această luptă să alergăm și să biruim”, spune Icumenie.

La această luptă a mărturisirii dragostei Evangheliei lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos suntem chemați și noi, iubiții mei frați, mai ales în această binecuvântată perioadă a Sfântului și Marelui Post, având ca ajutători și ocrotitori pe Sfinții Patruzeci de Mucenici, pe cel care a mărturisit împreună cu ei, Mucenicul Teofil al cărui nume îl purtăm, și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului și pururea Fecioara Maria. Pe aceștia să-i rugăm a ne învrednici să ajungem cu pace la Învierea cea de a treia zi a lui Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

În plus, cerem pentru toți cei care se roagă împreună cu Noi și care cinstesc acest praznic putere de sus, harul Sfântului Mormânt, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu. De asemenea, aducem calde mulțumiri celor care ne-au adresat cuvântări, Preasfințitului Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele membrilor Sfântului Sinod și al Obștii noastre Aghiotafite, Excelenței Sale, Consulul General al Greciei, domnul Hristos Sofianopulos, Preacuviosului Arhimandrit Atanasie, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, Preacuviosului Arhimandrit Teofil, reprezentant al Sfintei Biserici surori a României, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al României Daniil, Preasfințitului Mitropolit al Nazaretului Chiriak, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Nazaret, Preasfințitului Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Ioppe, Preacuviosului Arhimandrit Rafail, care a

vorbit în numele credincioșilor din Iordania de Nord, Directorului Școlii noastre Patriarhale, Preacuviosul Arhimandrit Matei, Preasfințitului Arhiepiscop al Catarelor Macarie, care a vorbit în numele credincioșilor din Sfânta Arhiepiscopie a Catarelor, Preasfințitului Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității de curând constituite din Beersheba, Preacucernicului Părinte Farah Badur, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov Fratele Domnului, Preacuviosului Arhimandrit Ignatie, care a vorbit în numele Comunității din Betjala, Părintelui Iconom Sava, care a vorbit în numele Comunității din Beit-Sahur, stimatului domn Abu-Aeta din Satul Păstorilor, domnului Misiel Fretz, care a vorbit în numele asociației din Betleem și tuturor celor care au participat la această sărbătoare.

În sănătatea voastră a tuturor!

A urmat masa de post la care a luat parte Consulul General al Greciei, domnul Hristos Sofianopulos, și în cadrul căreia Preafericitul a conferit rangul de Arhimandrit Ieromonahului Aghiotafit Martirie care a slujit în Madiva.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/scDdCKsovyE>

PATRIARHIA IERUSALIMULUI PARTICIPĂ LA CONFERINȚA DE DOUĂ ZILE A MINISTERULUI DE EXTERNE AL GRECIEI

De joi, 28 februarie, până vineri, 1 martie 2019, a avut loc la Ministerul de Externe al Greciei conferința de două zile cu tema: „Diplomație religioasă-bisericească în secolul XXI” / „Conturarea principiilor politice și propuneri de strategii pentru exercitarea diplomației religioase și bisericești”.

La această manifestare Patriarhia Ierusalimului a fost reprezentată de Epitropul patriarhal la Constantinopol, Preasfințitul Arhiepiscop Nectarie de Anthidon, cu expunerea pe tema: „Patriarhia Ierusalimului ca factor de stabilitate și dialog în Orientul Mijlociu” cu următorul conținut:

PATRIARHIA IERUSALIMULUI CA FACTOR DE STABILITATE ȘI DIALOG ÎN ORIENTUL MIJLOCIU

Patriarhia Greco-Ortodoxă a Ierusalimului sau Patriarhia Elenă (Ρωμαίικο Πατριαρχείο; Deir Rum), este un lanț istoric neîntrerupt de sfințenie, mucenicie și neîncetate lupte pentru Biserica lui Hristos și a turmei sale purtătoare a numelui lui Hristos, dar și pentru păstrarea Sfintelor Lăcașuri, menținându-și totodată de-a lungul veacurilor caracterul său elen.

Biserica Ierusalimului a luat ființă chiar în ziua Cincizecimii și primul ei Episcop a fost Sfântul Apostol și Mucenic Iacov Fratele Domnului (†62 d.Hr).

Patriarhia Ierusalimului își desfășoară activitatea în regiunea Sfintelor Locuri, în Orientul Mijlociu, până la Golful Persic și Emiratele Arabe.

Pentru prima oară, de-a lungul istoriei sale îndelungate, Patriarhia Ierusalimului se află sub trei puteri și autorități politice și statale ale căror interese sunt diametral opuse. Tocmai aceasta este dificultatea cu care se confruntă Patriarhia, dar și Patriarhul: faptul că dintr-odată Patriarhia s-a aflat în centrul disputelor politice, și nu numai al disputelor politice locale, ci și al celor care privesc comunitatea internațională.

Prezența ei în Țara Sfântă este o minune de fiecare zi, deoarece atât Preafericitul, cât și Obștea Aghiotafită sunt călăuziți de o gândire deplin ecleziastică, chemând întotdeauna ajutorul lui Dumnezeu, anume al Cuvântului lui Dumnezeu întrupat.

Moștenirea istorică a Patriarhiei, pronunțatele sale trăsături teologice și culturale și experiența conviețuirii cu alte religii o face să fie nu numai vrednică de atenție, dar deține și o mare putere de hotărâre în cadrul manifestărilor inter-ortodoxe, a dialogurilor inter-religioase, dar și în orice încercare de pacificare în Orientul Mijlociu.

Tagma monahilor „Râvnitori” instituită de Sfânta Elena, a cărei continuare este astăzi Obștea Aghiotafită, și-a asumat protecția, menținerea și slujirea Sfintelor Lăcașuri, dar și păstoriarea turmei cuvântătoare, prin activități religioase, sociale, culturale și filantropice.

Cea mai mare provocare, însă, cu care se confruntă Patriarhia este conviețuirea cu lumea ebraică și arabă și misiunea și rolul său ca factor de echilibru, având în vedere că Ierusalimul este un oraș în sine religios, strâns legat de sfânta istorie a Creștinismului, dar și a celorlalte două religii monoteiste – Iudaismul și Islamul.

Aici se arată adevărata dimensiune a rolului Patriarhiei și al Patriarhului, cât și a mai-marilor celorlalte două religii monoteiste în vederea păstrării păcii în această regiune. Religiile joacă deci un rol hotărâtor în această zonă.

Problema diplomației internaționale, dar și a politicienilor, este aceea că, neînțelegând problemele religiei în profunzimea lor, încearcă să neglijeze rolul pe care îl are religia la nivel mondial.

Cu greu recunosc faptul că acolo unde au loc dispute de natură politică, de cele mai multe ori, cauzele sunt evident religioase și încearcă să accentueze latura politică sau etnică.

Din păcate, conflictele armate din ultimii ani din zona Orientului Mijlociu și problemele care le-au urmat au dus încă și mai mult la diminuarea populației creștine. Cu toate acestea, Biserica Sionului nu abandonează misiunea ei, călăuzindu-și turma cuvântătoare și menținând caracterul liturgic al Locurilor de închinare unde sufletele care sunt în căutarea adevărului – atât ale localnicilor, cât și ale pelerinilor – îl află pe bunul lor Păstor acolo unde Acesta „a lucrat mântuirea în mijlocul pământului” prin Răstignirea și Învierea Sa.

Pe lângă rolul său duhovnicesc, Patriarhia s-a implicat și în domeniul educației și al asistenței sociale. Este istoric dovedit faptul că primele școli și spitale au fost înființate de Patriarhie, care întreține și astăzi școli în cadrul statului Israel, în Palestina și Iordania.

Prin intermediul Educației contribuie la conviețuirea entităților religioase, dar și la diminuarea fanatismului religios, de vreme ce Creștinii sunt o minoritate în Țara Sfântă și în zona mai largă a Orientului Mijlociu.

De aceea școlile Patriarhiei găzduiesc în cea mai mare parte elevi care nu sunt Creștini Ortodocși, ci de alte religii.

Aceasta are drept consecință contribuția la recunoașterea reciprocă a persoanelor, pe de o parte, și a convingerilor și a simbolurilor religioase ale fiecăruia, pe de altă parte.

Desigur, acest fapt este recunoscut de către toți, de vreme ce Patriarhia are o relație specială cu lumea arabă islamică și în toate împrejurările funcționează ca o punte între Apus și Răsărit.

În același timp, Patriarhia Ierusalimului menține, prin multe osteneți și jertfe, Școala Patriarhală de pe Muntele Sion, Gimnaziul și Liceul bisericesc, unde învață elevi dintre care mulți, după absolvire, rămân în Țara Sfântă. Această școală funcționează ca pepinieră de membri ai Obștii Aghiotafite. Din păcate, însă, datorită situației existente aici, numărul elevilor este mic și este de dorit să crească.

De asemenea, se depun însemnate eforturi pentru redeschiderea Școlii Teologice a Sfintei Cruci, una dintre cele mai vechi instituții de educație greacă din străinătate pe care au absolvit-o însemnați teologi laici, dar și clerici, care au slujit în Bisericile Ortodoxe din Orient.

Cu ocazia primei conferințe internaționale a organizației non-guvernamentale "Romiosoni", care a fost înființată de Patriarhia Ierusalimului, Preafericitul Teofil al III-lea, Patriarhul Ierusalimului, a subliniat faptul că scopul acestei organizații este promovarea Comuniunii în Hristos a vorbitorilor de limbă greacă și a Creștinilor Ortodocși vorbitori de limbă arabă, pe de o parte, și a celorlalți Creștini Ortodocși pe de altă parte. De altfel, aceasta este una dintre cele mai importante ținte pe care Preafericitul a avut-o în vedere de la începutul lucrării sale pastorale.

În discursul său a semnalat de asemenea că „poziția specială a Patriarhiei Ierusalimului, aflată sub autoritatea politică a statului Israel, a Palestinei și a regatului hasemit al Iordaniei, precum și a principatului Catar, face ca

instituirea sa religioasă și bisericească recunoscută *ab antiquo* să fie deosebit de importantă atât pentru unitatea Bisericilor Ortodoxe, cât și pentru conviețuirea popoarelor vecine din regiunea aflată sub jurisdicția ei.

Conferindu-se mare greutate rolului deosebit pe care îl joacă religia în general și, în consecință, Patriarhia Ierusalimului, având în vedere importanța religioasă aparte a Ierusalimului ca oraș sfânt pentru Iudei, Creștini și Musulmani, a fost invitat și Preafericitul Patriarh al Ierusalimului la Conferința cu privire la relațiile dintre lumea americană și cea islamică, desfășurată în Doha, Catar, în februarie 2010. În cadrul lucrărilor departamentului religios, Patriarhul Ierusalimului Teofil a subliniat legătura strânsă dintre religie și politică în cadrul cultural al țărilor islamice și în special al țărilor din Orientul Mijlociu.

Conștientizând imensa lor responsabilitate, dar și misiunea pe care o au în Orientul Mijlociu, mai-marii Bisericilor Ortodoxe din regiune și Arhiepiscopul Ciprului au reînființat Consiliul Bisericilor din Orientul Mijlociu, colaborând astfel la sprijinirea Creștinilor atât de încercați din această regiune, dar și la înlesnirea și suportul duhovnicesc al celor aflați în cea mai fierbinte zonă din lume, care de atâția ani trăiesc în contextul acestei drame politice și religioase.

De asemenea, arătându-și stima față de rolul important pe care îl joacă Patriarhia Ierusalimului în lumea musulmană, actualul președinte al Republicii Turce, Recep Tayp Erdogan, l-a invitat pe Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil III să participe ca referent la Conferința internațională cu tema: „Primăvara arabă și pacea în Orientul Mijlociu – Perspective musulmane și creștine”, care a avut loc la Constantinopol în septembrie 2012.

În linii foarte largi, datorită timpului limitat, am încercat să prezint importanța prezenței și misiunii străvechii

Patriarhii a Ierusalimului în Orientul Mijlociu, nădăjduind că am reușit să aducem o rază de lumină asupra mării lucrării pe care a desfășurat-o de-a lungul secolelor.

În încheiere, aș vrea să mulțumesc în numele Preafericitului Părintelui nostru Teofil, dar și al Obștii Aghiotafite, pentru interesul neobosit pe care l-a arătat Grecia în toți acești ani, în orice fel, față de Patriarhia Ierusalimului, interes a cărui încununare a fost prețiosul ajutor dat de statul Greciei pentru restaurarea Sfântului Mormânt.

În același timp însă și Elada înțelege că Patriarhia Ierusalimului este un bastion și o prelungire duhovnicească ai ei în cea mai sensibilă regiune a planetei.

Încheind această scurtă expunere a mea, nu pot afla un epilog mai potrivit decât cuvintele rostite de Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil III la întrunirea mai-marilor Bisericilor Ortodoxe din Orientul Mijlociu:

„Astăzi s-a făcut cunoscută tuturor, politicieni, diplomați ș.a., importanța și rolul călăuzirii religioase în conviețuirea pașnică a oamenilor. Din acest motiv, toți conducătorii religioși sunt chemați să contribuie prin orice fel de tratative și dialoguri. Contribuția lor este necesară și să nu vi se pară ceva neobișnuit dacă vedeți că, de-a lungul timpului, ocârmuirile politice și internaționale caută scăpare la conducătorii religioși spre a afla soluții în privința temei Ierusalimului.

Odată ce se va găsi o soluție cu privire la tema Ierusalimului, atunci se vor rezolva toate problemele la nivel regional și mondial, pentru că întreaga criză internațională are drept punct de plecare Ierusalimul. Deci, dacă vreodată va fi posibil ca pacea să dăinuie în toată lumea, aceasta va depinde de Ierusalim”.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Vineri, 2/15 februarie 2019, Patriarhia a sărbătorit Întâmpinarea Domnului la Sfânta Mănăstire Panagia Sayda Naya, care se află în apropierea Patriarhiei, în cartierul creștin.

La această sărbătoare, Biserica sărbătorește Intrarea Domnului în Templul lui Solomon, ca prunc de patruzeci de zile, adus de părinții Săi care au oferit o pereche de țestoase și una de porumbei. Atunci Dreptul Simeon L-a primit în brațe și prin înștiințare de la Duhul Sfânt, L-a recunoscut și a spus: „Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, Că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2: 29-32).

Pentru aceasta sărbătoare, s-a făcut Vecernia seara în Mănăstirea menționată mai sus, iar Sfânta Liturghie s-a slujit în dimineața zilei de sărbătoare, condusa de IPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, împreună cu Ierodiaconi și Diaconii Aghiotafiți. Răspunsurile la strană au fost date de Protopsaltul de la Biserica Învierii, Constantinos Spyropoulos și de studenții Școlii Patriarhale, la slujba participând numeroși credincioși și pelerini locali.

Înaltpreasfinția Sa a ținut o predică în fața celor prezenți (vezi video).

În timpul Sfintei Liturghii Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, a venit să se închine împreună cu părinți Aghiotafiți.

Restauratoarea Mănăstirii, Cuvioasa Maica Serafima a oferit o

recepție anturajului patriarhal și episcopal, precum și congregației de la egumenie și curtea mănăstirii.

Și pentru această sărbătoare a Domnului, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a participat la Sfânta Liturghie la Biserica Patriarhală și Monahală a Sfinților Constantin și Elena.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/cC96CBYIYGE>

<httpv://youtu.be/MER0hX2ghJU>

POMENIREA SFINȚILOR IOAN ȘI GHEORGHE HOZEVIȚII

Luni, 8/21 ianuarie 2019, Patriarhia a sărbătorit pomenirea Cuvioșilor Ioan și Gheorghe Hozeviții în Sfânta Mănăstire închinată lor, aflată pe malul râului Horat, în scobitura unei stânci abrupte, înspre Ierihon.

Primul dintre acești Sfinți pe care Biserica îi prăznuiește în această zi, Sfântul Ioan, a trăit în secolul V, a fost Episcop al Cezareei și a venit și s-a stabilit în această Mănăstire, spre liniștire, devenind îndrumător al călugărilor.

Sfântul Gheorghe, cu originea din Cipru, este cel care a refăcut Mănăstirea după distrugerea suferită odată cu năvala perșilor din anul 614 d.Hr.

În cinstea acestor Sfinți, ctitori și întemeietori ai Mănăstirii, s-a săvârșit priveghere de toată noaptea la începutul căreia Egumenul și restauratorul Mănăstirii

Arhimandritul Constantin Peramatzis l-a primit pe Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, rostind această cuvântare în limba greacă:

„Preafericite Părinte și Stăpâne și cinstita Voastră Sinodie,

Astăzi Lavra Hozeva îi prăznuiește pe ctitorii ei: Sfinții Ioan și Gheorghe.

Petrecerea lor, având ca ax principal viața liturgică, a fost o continuă jertfă, o jertfă a iubirii și a deplinei afierosiri către Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, și o jertfă a dragostei dumnezeiești către aproapele. În viața Sfântului Gheorghe citim: „Într-o zi, Cuviosul Părintele nostru Gheorghe stătea pe o piatră, încălzindu-se la soare (căci era slăbit din pricina înfrânării peste măsură), arzând tot de dragoste duhovnicească, având drept scop doar a împlini voia lui Dumnezeu. Cu lacrimi neîncetate Îl ruga pe Dumnezeu Iubitorul de oameni să aibă milă de poporul Lui.”

Aceeași dragoste către Dumnezeu și aproapele o trăim și noi din belșug prin cinstita persoană a Preafericirii Voastre.

Și, într-adevăr, ne identificăm și noi cu biograful Cuviosului Părintelui nostru Gheorghe, care atât de definitiv vorbește despre Starețul său: „Credeți-mă, cinstiți Părinți și Frați, (...) că, atunci când mă cuprindea ispită sau supărare, fie și numai dacă îl vedeam, deîndată toate [relele] se ștergeau de la mine ca și cu un burete și din clipa aceea aveam multă pace și liniște. (...) Apoi ne venim iar în sine, când ne amintim de aleasa viață a Sfântului Părinte, adică de statornicia în postire, de privegherile cu stare în picioare de toată noaptea, de izvoarele de lacrimi neseceate, de răbdarea în ispite. Și, ca să spun pe scurt, amintindu-ne de statornicia și răbdarea viețuirii lui pline de virtuți îngerești, ne umplem de bune și folositoare nădejdi.”

Așa și noi avem parte de întărire sufletească prin rugăciunea și ocrotirea Voastră patriarhală și părintească.

Părinte și Stăpâne iubitor de Sfinți,

Bine ați venit!”

Privegherea, care a cuprins Pavecernița, Acatistul, Utrenia și Sfânta Liturghie, a fost condusă de Preafericitul Patriarh, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi Aghiotași, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Au cântat, împreună cu monahii, Protopsaltul Bisericii mitropolitane „Bunavestire” din Mitropolia de Ilios, domnul Leonida Duka, Protopsaltul Bisericii „Sfântul Pavel” din Atena, domnul Evstathios Kasteliotou, Protopsaltul Bisericii „Sfânta Parascheva” din Attika, domnul Hristos Stavrou, și Protopsaltul Bisericii „Sfânta Chiriachi” din Mitropolia de Ilia, domnul Nikolaos Papadimitriou. Au participat monahi, monahii, preoți și închinători.

Către aceștia Preafericitul a rostit această cuvântare în limba greacă:

„Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre; căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 19, 29-30)”, spune Domnul.

Iubiți frați în Hristos,

Evlavioși închinători,

Aducem slavă Fiului lui Dumnezeu cel Unul-Născut, cel fără tată din Mamă și fără mamă din Tată, Care la praznicul Nașterii Sale ce tocmai a trecut S-a arătat prunc, Cel

desăvârșit din Cel desăvârșit, Dumnezeuul nostru. Astăzi Îl vedem în lăcașurile din Mănăstirea Hozeva și din împrejurimile râului Iordan. Astăzi Îl vedem minunat întru Sfinții și Cuvioșii Lui, Ioan, Ioan cel Nou și Gheorghe, care s-au izbăvit de întuneric și strălucesc prin lumina cunoașterii lui Dumnezeu împreună cu Puterile cerești, lăudându-L și binecuvântându-L. Îl slăvim pe Dumnezeu în Treime Cel Care ne-a chemat pe toți la această sfântă și euharistică adunare, ca să îl cinstim sărbătorește pe Cuviosul Gheorghe, cel mare între pustnicii din pustiul Iordanului și din preajma râului Horrat, cel din Levkara Ciprului, în aceste locuri sfinte unde s-a auzit predica pocăinței rostită de Sfântul Ioan Botezătorul: „Vine în urma mea cel Care este mai tare decât mine Căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-I dezleg cureaua încălțămintelor. Eu v-am botezat pe voi cu apă, El însă vă va boteza cu Duh Sfânt” (Marcu 1, 7-8).

Părintele nostru Gheorghe, luminat de Duhul Sfânt, a venit în acest loc pustiu pășind pe urmele Sfinților bărbați, mai ales ale Proorocului Ilie, și auzind cuvintele Domnului: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre” (Matei 11, 29). „Fiind cuprins, preafericite, de dumnezeiască dragoste pentru locurile sfinte ale Sionului, către acelea ai purces și acolo ai petrecut până la moarte, înțelepte, chinându-ți trupul cu osteneli, și nicicum nu te-ai lenevit a ajunge prin nevoință și osteneli și la Sionul cel ceresc”, cântă imnograful său. Biserica cinstește și prăznuiește pomenirea Sfinților ei, căci Proorocii și Sfinții de sub Lege ne-au vestit de mai înainte nouă, oamenilor, Împărăția cerurilor. „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor” (Matei 3, 2), a propovăduit în pustia Iudeei Ioan Botezătorul. „Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27), vestește dumnezeiescul Pavel. Iar Hristos în Care suntem chemați să ne îmbrăcăm nu este altul decât noul Adam Care a strălucit de lumina dumnezeiască și neapropiată a Tatălui, adică de Duhul Sfânt,

Care în chip de porumbel a coborât peste El în apele Iordanului, când a fost botezat de Ioan.

În acest nou Adam, despre Care „glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit” (Marcu 1, 11), s-a îmbrăcat, ca și cu o haină a luminii neînserate și nezidite, Sfântul Gheorghe. Spunem aceasta pentru că Hristos este lumina cea adevărată. „Eu sunt Lumina lumii; cel care Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12). Iar înțeleptul Pavel ne îndeamnă: „Să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului”(Efeseni 4, 24). Să vă îmbrăcați în omul cel nou, care este făptură nouă ce a fost zidită potrivit cu voia lui Dumnezeu, ca să trăiți în dreptate față de oameni și în dăruire și sfințenie față de Dumnezeu, adică în virtuți, care sunt rodul adevărului evanghelic.

Cu adevărat, iubiții mei frați, jugul Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos este bun și povara Sa este ușoară. Cu alte cuvinte, jugul ascultării față de Hristos și față de învățătura Lui este lesne și folositor pentru cel care îl poartă. Dar și povara îndatoririlor și obligațiilor pe care le cere Domnul de la noi este ușoară.

Aceasta a dovedit-o și cel prăznuit astăzi, Cuviosul Părintele nostru Gheorghe, care s-a arătat dreptar și pildă aleasă pentru cei care i-au urmat, Sfinții și Cuvioșii Părinți care au strălucit în Lavra Hozeva, Sfântul Ioan și Sfântul Ioan cel Nou din România.

Să ne rugăm Mântuitorului nostru Hristos Care „S-a îmbrăcat cu hainele omorârii vechiului Adam, prin dumnezeiască nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, și S-a înveșmântat cu podoaba pe care o a țesut Însuși Cuvântul în pântecul tău întrupându-Se”, pentru ca, pentru rugăciunile Sfântului Părintelui nostru Gheorghe Hozevitul și ale Cuvioșilor hozeviți cei împreună cu el, să ne împărtășim și noi, cei care îi cinștim, de luminarea dumnezeieștii Arătări de la Iordan. Amin”.

După slujba plină de cucernicie a urmat masa oferită Sinodiei patriarhale și tuturor credincioșilor.

Împreună cu cei doi Sfinți prăznuiți în această zi, Mănăstirea îi cinstește întotdeauna și pe cei dintâi cinci Pustnici ai Mănăstirii, din secolul IV, Promos, Ilie, Ean, Ganeos și Zinon, precum și pe Sfântul Ioan cel Nou din România, cel de curând înscris în Sinaxarul Bisericii Ortodoxe de către Patriarhia Ierusalimului.

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL   INTRĂRII   ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI

Marți 21 noiembrie / 4 decembrie, Patriarhia a prăznuit, în Mănăstirea de maici „Megali Panaghia”, aflată în preajma Patriarhiei, Intrarea în Biserică a Maicii Domnului.

Cu ocazia acestui praznic, Biserica prăznuiește Intrarea Născătoarei de Dumnezeu – în vârstă de trei ani, adusă de părinții ei – în Sfânta Sfintelor a Templului lui Solomon, unde a fost pregătită ca un vas al alegerii ca să încapă pe Cel neîncăput, să dea trup Cuvântului lui Dumnezeu celui mai înainte fără de trup.

S-a săvârșit Vecernia seara, în ajun, și Sfânta Liturghie în ziua praznicului, fiind condusă de Preasfințitul Aristobul, Arhiepiscopul Madabei, având ca împreună-liturghisitori ieromonahi și diaconi. A cântat protopsaltul Bisericii

Învierii, domnul Constantin Spiropoulos împreună cu elevii de la Școala Patriarhală și au participat numeroși monahi, monahii și laici, pelerini și localnici.

În timpul Chinonicului, Preasfințitul a ținut o predică în care a subliniat virtuțile Sfinților dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, care atâția ani au răbdat ocările iudeilor pentru nerodirea lor, fără cârtire, cu credință neclintită în Dumnezeu. De asemenea, a evidențiat personalitatea Sfântului Prooroc Zaharia care, având darul proorociei și recunoscând pe cea care avea să nască pe Fiul lui Dumnezeu, în loc să o găzduiască în locul pentru fecioare din preajma Templului, a dus-o în Sfânta Sfintelor, locul sfânt al Templului, în care nu se îngăduia să se intre, stârnind astfel mânia iudeilor și punându-se pe sine în mare primejdie.

„Putem deci să cinstim acest mare praznic al Maicii Domnului, urmând multa răbdare, neclintita credință și jertfa Sfinților dumnezeiești Părinți, dar și cugetul eroic pe care l-a arătat Sfântul Prooroc Zaharia. Iar aceia au arătat asemenea virtute, deși trăiau în întunericul Legii, fără a cunoaște încă Învierea Domnului. Noi însă avem deosebita binecuvântare de a trăi în Biserică, având harul Sfântului Duh și doar un mic efort depunem pentru a moșteni Împărăția cerurilor.”

După Sfânta Liturghie, preacuvioasa Monahie Melania, cea care a restaurat Biserica și icoanele vechi ale Mănăstirii, a oferit cu generozitate o agapă Sinodiei arhieresti și credincioșilor la stăreție și în curtea Bisericii.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/TJGNLJsMzFI>

A TREISPREZECEA ANIVERSARE A ÎNTRONĂRII PREAFERICITULUI PATRIARH TEOFIL AL IERUSALIMULUI

Joi, pe 9/22 noiembrie 2018, Patriarhia Ierusalimului a sărbătorit 13 ani de la Întronarea Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, în Scaunul slăvit al Maicii Bisericii. În cinstea acestui eveniment extrem de important pentru întărirea și unitatea Bisericii din Ierusalim, s-a slujit Doxologia în Preasfânta Biserică a Învierii.

Doxologia a fost oficiată de Preafericirea Sa, având drept împreună-slujitori arhiepiscopi aghiotafiți, ieromonahi și diaconi și preoți arabi, la rugăciune participând călugări, călugărițe și mulți laici. La slujbă au fost prezenți, de asemenea, Consulul General al Greciei în Ierusalim, Christos Sophianopoulos și ambasadorul Georgiei în Israel.

După Doxologie, Preafericitul Patriarh și Frăția Agiotafită, împreună cu toți credincioșii care au participat la slujbă, s-au întors la sediul Patriarhiei.

Acolo, primul care l-a felicitat pe Preafericitul Patriarh a fost Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, care a rostit discursul redat mai jos:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Astăzi Sion Sfânt, Mama tuturor Bisericii, Biserica din Țara Sfântă, țara unde s-a arătat descoperirea dumnezeiască, se

bucură și se veselește împreună cu venerabila Frăție a Sfântului Mormânt, la sărbătorirea a treisprezece ani de la Întronare, eveniment care s-a dovedit a fi extrem de important pentru viața și misiunea ei în lume.

În anul 2005, după o perioadă de criză și turbulențe, care însă nu a dus la scufundarea corabiei Bisericii din Ierusalim, prin documentele semnate ilegal, fără acordul Sfântului Sinod, prin care s-au ipotecat proprietăți neprețuite ale Patriarhiei, Frăția aghiotafită, care este apărătorul și depozitarul prezenței și a proprietăților creștine în Țara Sfântă, a îndeplinit cauza misiunii sale, și prin votul legal și omofon al Sfântului Sinod, V-a ales pe Preafericirea Voastră ca al 141-lea Patriarh al Sfintei Cetăți a Ierusalimului și a toată Palestina, și ca Egumen al său.

Acest eveniment este celebrat festiv astăzi, prin Doxologie la Preasfânta Biserică a Învierii, în prezența tuturor călugărilor, a clericilor și a laicilor din eparhia noastră, datorită semnificației sale ca mijloc de solidaritate pentru trupul Bisericii, ca legătură a unității sale și pentru asigurarea continuării succesiunii sale episcopale, încă de la întemeierea sa de către Domnul și de către primul său Ierarh, Iacov, Ruda Domnului.

Continuarea misiunii pastorale a Bisericii Ierusalimului în întreaga sa jurisdicție în cele trei Palestine, până în Arabia Saudită și Qatar, a fost apoi pusă în mâinile Preafericirii Voastre de către Frăția Aghiotafită și de atunci V-ați dovedit vrednic de încrederea Frăției, atât în cuvintele cât și în acțiunile pe care le-ați întreprins în ultimii treisprezece ani.

Dintre acestea, merită menționat: „Pe lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericile” (2 Corinteni 11:28): parohiile din orașele și satele arabe din turma de credincioși greco-ortodocși și, în special, grija pentru comunitățile arabe din Iordania, prin

recentele numiri și promovări episcopale, în scopul unei mai bune îngrijiri pastorale a turmei din Iordania, cu regele căreia Patriarhia păstrează relații bune în favoarea tuturor creștinilor și cetățenilor Regatului; în același timp, trebuie menționată și grija față de turma vorbitoare de limbă rusă din Iordania și din Israel.

În timpul slujirii Voastre Patriarhale, Preafericirea Voastră a arătat o sensibilitate specială și generozitate petrecând timp la Patriarhie primind mulțimile de pelerini sosiți din toate celelalte Biserici Ortodoxe, binecuvântându-I și dându-le cuvânt de învățătură spre folosul lor duhovnicesc în pelerinaj, cultivând relații bune de comunicare și cooperare ecleziastică cu episcopi și preoții care conducea grupurile și prezentând, chiar și în momente de criză, punctele de vedere ale Patriarhiei noastre, care vizează întotdeauna să mențină unitatea Bisericii Ortodoxe sub legătura păcii.

Dincolo de vizitele pelerinilor, Preafericirea Voastră a primit în mod repetat vizite ale delegațiilor și reprezentanților politici și diplomatici ale statelor, cărora le-ați prezentat lucrarea culturale și de asigurare a păcii a Patriarhiei, în mediul politic turbulent și inflamabil în care I s-a rânduit să slujească ecleziastic. Preafericirea Voastră a dus această lucrare mai departe, dincolo de limitele sale locale, prin călătoriile de peste hotare, căutând susținători pentru anularea acordurilor ilegale de ipotecare a proprietăților Patriarhiei și pentru împiedicarea aplicării legilor care impun măsuri fiscale grele și neagă dreptul Patriarhiei de a-și gestiona liberă proprietățile.

Interesul Preafericirii Voastre pentru mănăstirile istorice ale Patriarhiei s-a văzut în acțiunile Voastre relevante, astfel încât, prin cooperarea palestinienilor cu armata israeliană, a fost posibilă conectarea Sfintei Mănăstiri de la Hozeva la rețeaua de apă potabilă și, cu permisiunea Armatei israeliene, Sfânta Mănăstire a Sf. Ioan Botezătorul de la Iordan a fost renovată și deschisă din nou pentru vizitele

pelerinilor.

Prin acțiunile și îndrumarea Preafericirii Voastre s-au sprijinit, revendicat și confirmat drepturile noastre asupra altarelor, puse la îndoială de armeni, cum ar fi prezența celui de-al doilea paznic de-al nostru la Piatra Îngerului în Sfântul Mormânt pentru primirea comunităților siriace și copte imediat după Privegherea noastră pascală de toată noaptea, și dreptul nostru la curățenia Peșterii care l-a primit pe Dumnezeu, din Betleem.

Interesul acordat întotdeauna Greciei Mame în favoarea păstrării drepturilor indefinibile ale poporului nostru la Preasfintele altare a fost recent activat de Preafericirea Voastră prin Invitația adresată Ministrului Adjunct al Afacerilor Externe, Dl. Markos Bolaris care, răspunzând cu bunăvoință, a vizitat Patriarhia, Biserica Sfântului Mormânt, Ghetsimani, Basilica Nașterii din Betleem, Sfânta Mănăstire Sf. Sava și Mănăstirea Sfintei Cruci, și care intenționează să sprijine Patriarhia ori de câte ori este nevoie.

Ridicând paharul în numele Frăției și al Sfântul Sinod, pentru sănătatea Voastră, solidaritate și longevitate, în deplinătatea binecuvântărilor dumnezeiești, Vă asigur că fiind încurajați de toate menționate mai sus, noi, Părinții aghiotafiți, Preafericirea Voastră, suntem întăriți și ne unim forțele și mergem împreună cu Voi, ca Kyrinaioi, în misiunea Voastră Patriarhală a Crucii, crescând roadele noastre aghiotafite spre folosul sufletelor, lăudând poporul nostru binecuvântat și pe Dumnezeu cel slăvind în Sfânta Treime. Amin!

Consulul General al Greciei din Ierusalim s-a adresat Preafericirii Sale cu următoarele cuvinte:

„Preafericirea Voastră,

Preasfințite Arhiepiscopie Bridge,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor,

Sărbătoarea de astăzi are o importanță deosebită pentru noi toți, căci Frăția Sfântului Mormânt și Sfânta Biserică, pelerinii și obștea ortodoxă, cinstesc cu măreția cuvenită a 13-a aniversare a întronării Preafericitului Patriarh al Ierusalimului Teofil al III-lea ca Întâi Stătător al Bisericii Sionului, Maica Bisericilor.

Este o onoare și o plăcere deosebită să particip la această sărbătoare și aș dori să transmit urările noastre cordiale de sănătate, tărie și longevitate pentru a Vă continua misiunea înaltă, care devine din ce în ce mai importantă și mai semnificativă în aceste vremuri grele.

Cu această ocazie, aș dori să exprim sprijinul necondiționat al Greciei acordat Instituției Sfinte a Patriarhiei Ierusalimului, care a jucat un rol istoric excepțional de important pe parcursul secolelor și, în calitate de centru al Ortodoxiei în Țara Sfântă, continuă să fie o sursă nesfârșită de speranță, proiectând valorile creștinismului și mesajul mântuirii omului din Orașul Sfânt în toate direcțiile.

Patriarhia Ierusalimului este, desigur, un punct statornic de referință pentru toți grecii, oriunde ar fi; ea simbolizează prezența pe termen lung a elenismului în Țara Sfântă, și nu este altceva decât o legătură inexorabilă de prietenie și cooperare cu alte popoare, fiind și expresia creștinilor ortodocși din regiune, păstrând tradiții valoroase și transmițând mesajul ecumenic al Ortodoxiei în toate direcțiile. Pentru noi toți, Venerabila Patriarhie este, cu siguranță, depozitarul celor mai importante Sfinte Altare ale Creștinismului, pe care Părinții Aghiotafiți le apără zi cu zi, cu devotament și abnegație, și care întotdeauna inspiră și încurajează credința și cuvioșenia credincioșilor din întreaga

lume, precum și legăturile cu Biserica Sionului.

Preafericirea voastra,

Cu munca voastră grea și eforturile neobosite, promovați înălțarea statutului Patriarhiei, apărarea Status Quo-ului existent în Țara Sfântă și protejarea prezenței creștine în ea. Cu starea psihică sinceră de înțelegere și reconciliere pe care o arătați, cultivați sistematic relațiile cu alte denominațiuni și religii, precum și efortul mai larg de reconciliere și de realizare a păcii în această regiune mult încercată. Printr-o serie de inițiative, promovați restaurarea și punerea în valoare a celor mai sfinte altare ale creștinismului, îngrijindu-Vă în același timp de buna înțelegere și unitatea spirituală a Frăției Aghiotafite și de îndrumarea spirituală și prosperitatea turmei care se confruntă cu provocări și încercări importante .

Preafericirea voastră,

Povara pe care o purtați pe umeri este grea și lupta pe care o implică este de asemenea lungă și greoaie. Cu toate acestea, este convingerea mea profundă că, prin ajutorul lui Dumnezeu și sprijinul activ al tuturor, Vă veți duce la îndeplinire sarcina și Vă veți îndeplini misiunea.

Tot personalul Consulatului și eu, ne rugăm să aveți sănătate, putere și longevitate pentru binele Patriarhiei, al Frăției, al turmei dumneavoastră greco-ortodoxe, al Ortodoxiei și al păcii în Țara Sfântă.

La Mulți Ani! “

Discursuri similare către Preafericirea Sa au fost rostite de reprezentanții Bisericilor Frățești și de unii Părinți Aghiotafiți.

Ca răspuns la aceste cuvântări, Preafericirea Sa a rostit următoarele :

„Excelența voastră Domnule Consul General al Greciei,
Sfințiți Părinți și Frați,
Dragi creștini,
Cuvioși Pelerini,

„Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui
în gura mea” (Psalm 34:1).

Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, care a fost întemeiată de sângele răscumpărător al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, sărbătorește astăzi cu bucurie încheierea celor treisprezece ani de slujire a Smereniei Noastre de când am preluat tronul apostolic și patriarhal al Sfântului Iacov, Ruda Domnului și primul Ierarh al Ierusalimului. Din acest motiv, alături de Frăția Venerabilă a Sfântului Mormânt, am mers la Sfânta Biserică a Învierii, unde am slujit Doxologia de mulțumire către Dumnezeu Cel în Treime Slăvit, unde dragostea Fiului Său și a Domnului nostru Iisus Hristos ne stăpânește (2 Cor. 5:14).

Această aniversare de treisprezece ani nu se referă la nevrednicia Noastră, ci la instituția spirituală sfântă a Bisericii, și anume la trupul mistic al lui Hristos. „Și El este capul trupului, al Bisericii; El este începutul, întâiul născut din morți, ca să fie El cel dintâi întru toate. Căci în El a binevoit (Dumnezeu) să sălășluiască toată plinirea; Și printr-Însul toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin El, prin sângele crucii Sale” (Col. 1: 18-20), după cuvântul Sfântului Pavel.

Lucrarea noastră de până acum ierarhică, monahală și pastorală pe „tronul harului” (Evrei 4: 16) Marelui Arhiereu Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și anume pe tronul Maicii biblice a Bisericilor, și Sălaș al Dumnezeului Sfântului Sion, a avut unul singur scop, păstrarea a ceea ce ni S-a încredințat, apostolic, credința sănătoasă și împărțirea dreaptă a

cuvântului adevărului, după cum spunea Sf. Pavel: „Silește-te să te arăți încercat, înaintea lui Dumnezeu lucrător cu fața curată, drept învățând cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15). Mai mult decât atât, ea a inclus păstrarea preasfintelor altare ca locuri logice de închinare și surse de energie dumnezeiască și terapeutică, dar și păstrarea privilegiilor lor nedefinibile și a drepturilor suverane ale cuviosului popor împărătesc al creștinilor ortodocși.

Cu toate acestea, ascultând cuvintele Sfântului Pavel: „să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței” (Evr.12: 1-2), pe de o parte, nu am încetat campania internațională de trezire a conștiinței celor care iubesc Orașul Împăratului împăraților, Ierusalimul pământesc, care este simbolul vizibil al coexistenței și reconcilierii pașnice a națiunilor, popoarelor și religiilor; pe de altă parte, ne străduim să garantăm prezența creștină și a bisericilor în Orientul Mijlociu și în Țara Sfântă.

Și am lucrat pentru această cauză prin misiunea spirituală și religioasă a Maicii Bisericii, și anume instituția primară a Patriarhiei Ierusalimului, care păstrează de veacuri Status-Quo-ul existent, atât în pelerinaj cât și în zonele demografice ale Orașului Sfânt al Ierusalimului, și care a fost amenințat de cei care îl doresc distorsionat.

Spunem acest lucru întrucât Ierusalimul a fost sursa primordială și inepuizabilă a sângelui neprihănirii, rămânând întotdeauna adăpostul celor care Îl doresc pe Dumnezeu, Părintele iubirii și al păcii, după cuvântul psalmistului: „În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule. Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu”(Psalmul 41: 1-2).

Această a treisprezecea aniversare de la întronarea Smereniei Noastre ne cheamă nu în lauda lucrurilor pe care le-am făcut, ci ca „în Hristos Iisus [să] am laudă, în cele către Dumnezeu

" (Romani 15: 17). „Căci lauda noastră aceasta este: mărturia conștiinței noastre" (2 Corinteni 1:12).

Tocmai pentru această mărturie a conștiinței noastre suntem chemați să ne continuăm misiunea ecleziastică și ierarhică în mijlocul unei lumi care suferă de confuzie, mai ales în regiunea noastră din Orientul Mijlociu. „Nu stingeți duhul", poruncește Sf. Pavel (1 Tesaloniceni 5:19).

În această slujire sfântă a tronului apostolilor și martirilor Sfântului Iacov, Ruda Domnului, ca și prin slujirea Proniei dumnezeiești, îi avem drept colaboratori și comunicatori pe Părinții noștri dragi întru Hristos și Frații, Arhiepiscopii, Ieromonahii, diaconii și Călugări aghiotafiți, împreună cu care, după cuvântul Sfântul Ingatie cel Purtător de Dumnezeu, „în înțelegere priveghem asupra tuturor lucrurilor care ar trebui făcute, cu episcopul care este Căpetenie prin asemănarea cu Dumnezeu, și cu Prezbiterii, prin asemănarea cu Apostolilor, și cu diaconii cărora li s-a încredințat slujirea lui Iisus, așa cum a fost de-a lungul veacurilor cu Tatăl și în cele din urmă, s-a arătat" (vol. 2, p. 269).

Spunem cu sinceritate că lupta noastră este o luptă împotriva „uneltirii rătăcirii" (Efes. 4:14). Din acest motiv, Sf. Pavel ne sfătuiește spunând: „Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului (Efes. 6: 14,16), „căci este mincinos și tatăl minciunii" (Ioan 8: 44), după cuvântul Sfântului Ioan Evanghelistul. Aceste metode de înșelăciune și minciuni ale diavolului sunt înregistrate în istoria sfântă a trecutului și, de asemenea, în timpurile prezente ale Bisericii Ierusalimului, și anume ale Patriarhiei Greco-Ortodoxe, care a fost contestată, dar nu slăbită, de fiii întunericului acestei generații (Luca 16: 8).

Să ne rugăm lui Dumnezeu, Părintele luminilor și al adevărului

„că să ne îndrume pașii spre lucrarea poruncilor Lui“ prin mijlocirea Preasfintei și Pururea Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu, și cele ale Părintelui nostru printre Sfinții Nectarie al Pentapolei. Iar Harul Preasfântului și de Viață Dătătorului Mormântul al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să ne întărească pe toți în slujirea Preasfintelor altare, martorii de necontestat ai credinței noastre, precum și în păstoria turmei noastre de creștini cuvioși.

Pentru toate acestea, facem apel la toți cei care au participat la rugăciunea cu noi și ne-au onorat cu prezența la această sărbătoare a întronării, și ne rugăm pentru putere de sus, harul Preasfântului Mormânt, răbdare și toate binecuvântările lui Dumnezeu, exprimând cele mai calde mulțumiri celor care ni s-au adresat, Părintelui Secretar General, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, care a vorbit în numele membrilor Sfântului Sinod și al Frăției Aghiotafite, Excelenței Sale, Consulul General al Greciei, Domnul Christos Sophianopoulos, Excelenței Sale, Ambasadorul Georgiei, Cuviosului Arhimandrit Alexander, reprezentant al Sfintei Biserici frățești a Rusiei, care a transmis urările Preafericitului Părinte Patriarh al Moscovei Chiril, Cuviosului Arhimandrit Teofil, reprezentant al Sfintei Biserici frățești a României, care a transmis urările Preafericitului Patriarh al României Daniel, Înalt Preasfințitul Mitropolit Chiriac al Nazaretului, care a vorbit în numele turmei noastre din Nazaret, Înalt Preasfințitul Arhiepiscop Damaschin al Joppei, care a vorbit în numele turmei noastre din Joppa, Cuviosului Părinte Halalambie Bandour, care a vorbit în numele Catedralei Sfântul Iacov, Înalt Preasfințitul Arhiepiscop Aristovul al Madabei, care a vorbit în numele comunității din Madaba, din Iordania și al comunității vorbitoare de limba rusă din Ber-Seba, cuviosului Arhimandrit Filotei, care a vorbit în numele comunităților din Accra, Cuviosului Părinte Protopop Sava, care a vorbit în numele comunității din Beit Sahour,

Cuviosului Părinte Protopop Yusef Hodali, care a vorbit în numele comunității din Beit Jalla, Școlii Sf. Dimitrie, domnului Abu Aeta și tuturor celor care au participat la sărbătorirea acestei aniversări a Întronării.

Sănătatea tuturor! “

La prânz a fost o masă de sărbătoare.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/haJQhtkhW8E>

DOXOLOGIE CU OCAZIA SĂRBĂTORIRII NAȚIONALE A ZILEI DE 28 OCTOMBRIE 1940

Duminică, pe 15/28 octombrie 2018, la ora 10.30, s-a slujit Doxologia la Biserica Sfântului Mormânt conform tradiției, cu ocazia comemorării zilei de 28 octombrie 1940, devenită zi națională, și anume a comemorării luptei și victoriei poporului grec asupra puterilor ocupaționale ale naziștilor și ale fasciștilor din al doilea război mondial.

S-a făcut, de asemenea, o pomenire pentru odihna sufletelor și iertarea păcatelor înaintașilor greci care au luptat pentru credință și țara și au murit eroic pe câmpurile de luptă ale Greciei.

Doxologia a fost oficiată de Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi aghiotași și ieromonahii, în prezența Consulului General al Greciei în Ierusalim, dl. Christos

Sophianopoulos, și a membrilor Consulatului. La slujbă au participat, de asemenea, călugări și călugărițe, membri ai comunității grecești din Ierusalim și pelerini din Grecia.

După Doxologie, au bătut clopotele și a avut loc o recepție la Patriarhie pentru toți cei care au cinstit ziua națională. În cadrul recepției, Preafericirea Sa s-a adresat tuturor celor prezenți, după cum urmează;

Excelența Voastră, Domnule Consul General al Greciei Christos Sophianopoulos,

Sfințiți Părinți și Frați,

Cuvioși creștini și pelerini,

28 octombrie este ziua în care îi comemorăm anual pe părinții și frații noștri care au murit în lupta pentru integritatea teritorială națională împotriva invadatorilor naziști care au dat naștere monstruozițiilor de la Auschwitz-Birkenau și din alte lagăre de concentrare și lagărele de exterminare a oamenilor nevinovați.

Din acest motiv, clerul și poporul, alături de pelerinii aflați în vizită, au venit la Preasfânta Biserică a Învierii, unde am slujit Doxologia de mulțumire Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care ne-a dat slava binelui împotriva răului, așa cum spune Sf. Ioan Evanghelistul: „Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea” (1 Ioan 5: 4).

Mai mult decât atât, ne-am rugat pentru odihna sufletelor celor care au luptat eroic și s-au făcut martiri pentru poporul nostru cuvios și pentru patria noastră.

Experiența dureroasă a celui de-al doilea război mondial a dovedit că viziunea centrată pe om a scopului existenței umane și a lumii conduce în mod inevitabil la autodistrugerea și nihilismul omului. „Zis-a cel nebun în inima sa, Nu este

Dumnezeu" (Psalm 13:1).

Și spunem acest lucru deoarece jertfa grecilor pentru casele și altarele lor a fost inspirată de viziunea centrată pe Dumnezeu asupra scopului existenței umane, și anume a valorilor morale și spirituale ale înțelepciunii greco-ortodoxe.

Această aniversare festivă a comemorării zilei de 28 octombrie 1940 întruchipează tocmai această înțelepciune greco-creștină și greco-ortodoxă, și este datoria noastră să o cinștim.

Evenimentele istorice din 1940 au un loc special în istoria lumii și mai ales în istoria glorioasă a elenismului și a națiunii grecești. Evenimentele istorice din 1940 au dovedit fără îndoială conducătorilor lumii din această epocă că „întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară“, și anume lumina lui Hristos (1 Ioan 2: 8).

Din păcate, nu putem păstra tăcerea asupra faptului că ideologia nazismului și a fascismului amenință încă o dată omenirea, cu noi mișcări și slogane înșelătoare.

Și spunem acest lucru pentru că toți suntem martori ai experienței noastre contemporane a conflictelor armate în lume și a dezordinii. În regiunea noastră, se succed uciderile de străini și de frați, fanatismul religios și sindromul său mesianic cultivă violența și produsele ei, fapte de terorism și interesele financiare imorale sunt în conflict cu Legea dumnezeiască a respectului și libertății omului și a poporului în general, sub pretextul prosperității economice.

Aniversarea zilei de 28 octombrie 1940 ne cheamă pe toți să „luptăm pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna" (Iuda 1: 3). Cu alte cuvinte, suntem chemați să protejăm încredințarea sfântă a valorilor morale și spirituale ale tradiției și credinței noastre, pentru care Părinții și frații noștri s-au sacrificat.

În încheiere, să strigăm cu voce tare:

Trăiască 28 octombrie 1940!

Trăiască poporul cuvios al Grecilor ortodocși!

Trăiască Elada!

Trăiască Frăția Sfântului Mormânt!

Apoi, Consulul General al Greciei a ținut următorul discurs:

Astăzi este o zi de onoare și de memorie pentru Grecia și pentru națiunea noastră. Sărbătorim una din cele mai de durată pagini ale istoriei noastre recente și suntem chemați să le aducem omagiu protagoniștilor săi și să învățăm lecțiile care ne vor permite să fim vrednici de ei și să le urmăm exemplul, când e cazul.

Istoricul NU la ultimatumul din 28 octombrie 1940 care ne-a asigurat suveranitatea a fost refuzul unanim al grecilor de a-și pierde libertatea și onoarea națională. A fost refuzul lor colectiv la renunțarea la istoria, valorile și idealurile lor. A fost, de asemenea, o reacție răsunătoare la forța politică întunecată a fascismului și nazismului și la planurile lor de cucerire, o reacție care a fost foarte apreciată și recunoscută de toate țările mari, contribuind substanțial la victoria finală din cel de-al doilea război mondial. Grecii au înregistrat prima victorie în războiului împotriva forțelor Axei. Momentul istoric, când grecii au spus NU, nu era în vremuri ușoare pentru Patrie, deoarece cu câțiva ani mai înainte țara intrase într-o situație deosebit de grea. Grecia părea destul de slăbită din punct de vedere economic și militar, astfel încât dușmanii au subestimat-o. După calculele lor, grecii nu ar fi avut curajul și voința comună de a se angaja într-un conflict absolut inegal. Și totuși, acel NU a demonstrat fără echivoc conștiința istorică profundă a

grecilor, înțelegerea comună puternică a călătoriei lor strălucite de-al lungul secolelor, pe care au alimentat-o □ atunci și care întotdeauna se hrănește din patriotismul lor, vigoarea, renunțarea la sine și marele sentiment de mândrie, cu care se grăbesc să-și apere tradiția și credința sfântă. Acel NU a fost tocmai refuzul grecilor de a-și uita istoria și de a trăi ca o națiune neimportantă și supusă.

Marele fapt istoric pe care îl celebrăm astăzi a demonstrat și statura morală și puternicul sentiment de dreptate al grecilor. Datorită acestui ghid infailibil, ei nu au ezitat să se opună celor care voiau să impună legea arbitrară a celor puternici. Astăzi, grecii din întreaga lume îi cinstesc pe cei căzuți și pe luptători de pe câmpurile de luptă din anii 1940-1941, în Pindos, Macedonia, Creta și în alte părți. Îi cinstim pe cei care au contribuit la Rezistența Națională și pe cei care au continuat să se lupte împotriva cuceritorilor de pe câmpurile de luptă ale celui de-al doilea război mondial în Orientul Mijlociu și în Europa pe uscat, în aer și pe mare. Nu uităm miile de victime nevinovate ale ocupației.

Efortul național eroic care a început cu acel NU de la 28 octombrie 1940, ca în cazul oricărui alt efort național, a fost esențial pentru participarea activă și contribuția valoroasă a elenismului la diaspora. Marea contribuție a Diasporei în Orientul Mijlociu a intrat în istorie, în special cea a elenismului din Ierusalim, pentru care Grecia este mândră și recunoscătoare.

Patriarhia Ierusalimului, Maica Bisericii, a fost dintotdeauna un punct de referință distinct în efortul de a reuni toate forțele națiunii în vederea renașterii sale morale și spirituale și a rezistenței față de multe lucruri potrivnice; este simbolul ortodoxiei ancestrale și un far al valorile universale ale elenismului.

Aniversarea de astăzi ne îndeamnă să reflectăm asupra importanței și relevanței mesajului din 28 octombrie 1940

pentru elenismul modern. Această pagină glorioasă a istoriei noastre a fost scrisă de oameni care, ca și noi, astăzi, au dorit să trăiască în pace, liber, cu democrație și dreptate socială. Unitatea neîntreruptă și coerența pe care au arătat-o, patriotismul, simțul responsabilității istorice și de sacrificiu de sine, și curajul și persistența care i-a ghidat în anii de război și de ocupație, ne reamintesc că abilitatea noastră de a ne reveni și de a prospera, a fost și rămâne inepuizabilă.

Este o mare responsabilitate pentru noi să înțelegem acest mesaj, să îl transmitem noii generații și să fim uniți așa cum au fost atunci, cu hotărâre și vigilență. Trăiască 28 octombrie 1940! Trăiască Grecia!

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/ABjYwrvo2PY>

HIROTONIREA UNUI DIACON LA PATRIARHIE

Luni noaptea spre marți, pe 1/14 august 2018, ipodiaconul Gheorghe Hader din familia Baramki a fost hirotonit diacon de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei.

Hirotonirea a avut loc conform deciziei Sfântului Sinod, prezidat de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, cu perspectiva viitoarei hirotoniri a Diaconului Gheorghe ca Preot slujitor pe seama Catedralei Sf. Iacov Ruda Domnului.

Arhiepiscopul care a făcut hirotonia s-a adresat celui hirotonit după cum urmează:

„Sfințite Ipodiacone George (Hader),

În urma propunerii preoților, a epitropilor și a președinților Instituțiilor Ortodoxe din Catedrala Sf. Iacov Ruda Domnului și Primul Ierarh al Ierusalimului, și cu binecuvântarea și aprobarea Preafericitului Părintelui nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil și a Sfântului Sinod, Harul Duhului Sfânt vă cheamă astăzi să acceptați primul grad al Preoției, cel de Ierodiacon.

Patriarhia Ierusalimului, Maica Bisericii, a apreciat moralitatea, caracterul, educația creștină pe care ați primit-o de la părinți, excelenta educație secundară, educația universitară de la Universitatea din Betleem, educația teologică la Universitatea Ortodoxă Rusă Sf. Tihon din Statele Unite ale Americii, cunoștințele de greacă după studiile de la Universitatea din Tesalonic, dragostea sinceră pentru Hristos și Biserică și munca voastră ca profesor de religie la Școala Rusă din Betania.

Acest ceas este într-adevăr mare și sfânt, deoarece taina preoției se săvârșește în același timp cu taina Sfintei Liturghii și, mai ales, pentru că se întâmplă pe Înfricoșătoarea Golgota, unde Hristos și-a vărsat sângele pentru iertarea păcatelor noastre și la Mormântul Său dătător de viață, unde a fost îngropat și a înviat din morți.

Acceptând această taina, veți avea harul să intrați în Sfântul Altar, să slujiți preoților și arhiepiscopilor până când va veni timpul să deveniți Preot și ar trebui să slujiți în duh de jertfă și de dăruire după învățătura ortodoxă, la parohia istorică a Sf. Catedrale a Sfântului Iacob.

Ar trebui să-I mulțumiți lui Dumnezeu pentru această chemare și dar și să luați seama, cu grijă, la marea responsabilitate pe care v-o asumați; apreciați încrederea pe care Biserica v-o

încredințează și se roagă în mod fierbinte, astfel încât prin așezarea mâinilor Arhiepiscopului pe capul vostru, Duhul Sfânt va coborî peste voi și vă va face vas al harului Preasfintei Treimi, ca să fiți plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Vă asigurăm că în acest moment sunteți însoțiți de rugăciunile părinților, de soție, de rude, de Pr. Farah și parohia Sf. Iacov și de toți cei care vă onorează cu prezența lor aici.”

Odată cu venirea Duhului Sfânt și cu rugăciunea hirotonirii diaconului, Arhiepiscopul l-a îmbrăcat pe cel hirotonit cu veșmintele sale liturgice, iar cei prezenți au strigat „axios” cu mare bucurie.

După binecuvântarea de la sfârșitul Sfintei Liturghii, cel hirotonit a oferit o recepție la Biroul Părintelui Schevofilax pentru cei care l-au onorat cu prezența, pentru Arhiepiscopul care l-a hirotonit, preoții împreună-slujitori, părinții, soția și rudele sale, care i-au urat să fie plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/bRN17Wfpq4g>

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI IOAN CEL NOU HOZEVITUL LA PATRIARHIE

Vineri, pe 28 iulie / 10 august 2018, Patriarhia a prăznuit pomenirea Sfântului Ioan cel Noul Hozevitul la Sfânta Mănăstire a pocăinței și nevoițelor sale, încă de la sosirea din țara sa natală, România.

După ce s-a remarcat prin râvnă nevoitoare, scrieri de întărire duhovnicească, și după ce a fost slăvit de Dumnezeu prin multe semne și vindecări de boli, Sfântul Ioan a fost canonizat ca Sfânt de Biserica Ierusalimului în 2015.

Joi noaptea, în cinstea sa a avut loc o priveghere de toată noaptea, oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și pe ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei. Corul a fost format din domnul Leonidas Doukas, protopsaltul Sfintei Mitropolii Iliou, domnul Gregorios Zarkos, protopsaltul Sfintei Mitropolii din Pireu, domnul Christos Stavrou, protopsaltul Bisericii Sf. Parascheva din Attiki și domnul Dionysios Thanasoulis, lampadar la Sfânta Biserică Faneromeni din Holargos, Attiki, la slujbă participând mulți credincioși care s-au rugat cu smerenie.

Egumenul obștii și înnoitorul Sfintei Mănăstiri, Arhimandritul Constantin, s-a adresat Preafericitului Părinte, la sosirea acestuia, după cum urmează:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Înalt Preasfințite Sobor,

Astăzi, din nou, facem pomenirea Sfântului Ioan cel Nou Hozevitul, unul dintre miile de Sfinți Nevoitori care au transformat deșertul Iudeii într-un minunat rai duhovnicesc.

Sfântul Lavrei de la Hozeva pe care îl prăznuim astăzi, în ciuda faptului că și-a terminat viața pământească în singurătate, a avut o cunoaștere deplină a problemelor timpului său și a putut să prevadă lucruri din viitor.

În epistola „Turnul Babilonului (din zilele noastre)” el scrie: „Turnul babilonului din zilele noastre nu este o clădire de piatră sau de cărămidă, ci goana cea nebună după născociri. Lumea zice că născocirea mașinilor și a armelor

moderne ușurează viața omului și îi garantează siguranța, adică ne pune la adăpost. Dar cât de înșelătoare este părerea aceasta! Căci noi vedem că de o vreme înapoi, de când s-a modernizat lumea și au sporit născocirile, de atunci s-a înmulțit și răutatea. ... Niciodată n-a fost lumea mai tulburată și mai deznădăjduită ca în vremurile noastre, când a sporit civilizația. După cum vedem, procopseala asta de civilizație, cu moda cea nouă, i-a învățat pe oameni să umble mai mult goi, adică a izgonit rușinea din lume. I-a dăscălit pe oameni să nu mai caute pe Dumnezeu. S-a îmbogățit știința, dar s-a păgubit credința. Civilizația de azi a modificat mult hainele oamenilor, le-a secerat barba și părul capului și după asta a retezat și sfintele așezăminte. Deci, pe scurt, despre pacostea asta de civilizație, sau progres, prin asta se fălește pământeanul: a sporit mai mult ca niciodată lacrimile din lume, a lărgit în chip de speriat cimitirele prin războaie, a întunecat zarea cu fumul motoarelor și a împânzit văzduhul cu păsările cele uriașe cu ciocul de fier care stau gata să piardă lumea”.

Descrierea de mai sus redă starea întunecată a vremurilor în care trăim cu o veridicitate uimitoare.

Cu toate acestea, în noiembrie 1952, plin de optimismul Harului Dumnezeiesc, Sfântul scrie despre nădejdea luminată pe care a întrevăzut-o în viitorul Bisericii Ierusalimului. Și prevăzând viitorul, a scris în poemul metaforic „Cetatea de granit din Valea Scăpării – Hozeva”

„Dar azi pe țărâna cea sfântă/Se-arată din vechi rădăcini/O mică verdeață plăpândă/Ieșind la iveală din spini!”

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Bine ați venit!

Să începem prăznuirea!”

Preafericirea Sa S-a adresat celor prezenți, după cum urmează:

„Însă cei dreپți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi” (Înțelepciunea lui Solomon 5:15-16). [Cei dreپți trăiesc veșnic și răsplata lor este în mâinile Domnului; Cel Înalt are grijă de ei. Pentru aceasta, din mâna Lui vor primi slăvita Împărăție a Cerurilor și cununa împărătească pe capetele lor, pentru că Domnul îi va umbri cu dreapta Sa și îi va ocroti de vrăjmași] după cuvântul înțeleptului Solomon.

Preaiubiți frați și surori în Hristos,

Cucernici pelerinii,

Sfânta pomenire a luminătorului lui Dumnezeu, Părintele nostru printre sfinți Ioan cel Noul Hozevitul, ne-a adunat pe toți în această Sfântă Biserică, unde a slujit Domnului timp de mai mulți ani, pentru ca noi să slăvim Numele Celui Care l-a slăvit, al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Din primii ani ai tinereții sale, Părintele nostru printre sfinți Ioan l-a iubit pe Hristos cu tot sufletul și mintea, ascultând cuvintele Evangheliei Domnului: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (Mat. 22:37).

Pentru a atinge acest scop, a urmat calea ascetică a monahismului, calea neprihănirii care duce la Împărăția Cerurilor. Și a ales deșertul râului Iordan ca loc al luptei sale, precum și peșterile neprimitoare ale Pârâului Chorath, Mănăstirea Sfinților Gheorghe și Ioan Hozeviții, unde o mulțime de sfinți și bărbați dreپți au primit lumina dumnezeiască, după cuvântul Psalmistului: „Lumină a răsărit dreptului și celor dreپți cu inima, veselie” (Psalm 96:12). Comentând aceste cuvinte, Sfântul Chiril din Alexandria spune:

„A răsărit în locul răsăriturilor [schimbare de timp]. Lumina dumnezeiască răsare în mintea și inima fiecărui om cuvios și drept.”

Tocmai această lumină dumnezeiască și noetică a venit în mintea și inima Părintelui nostru printre sfinții Ioan. „Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare” (Înțelepciunea lui Solomon 5:16). Și această lumină dumnezeiască și noetică a apărut în mintea și inima Sfântului Ioan, nu numai în viața sa pământească, ci și în timpul vieții sale cerești, după cum stau mărturie ochilor noștri sfintele sale moaște nestrucăcioase, din care izvorăște mireasma plăcut mirositoare a harului Duhului Sfânt.

Iată, prin urmare, de ce spune înțeleptul Solomon: „Însă cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul” (Înțelepciunea lui Solomon 5: 15), iar Proorocul David ne îndeamnă spunând: „Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului” (Ps. 54:25). La fel, Sf. Petru spune: „Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi” (1 Petru 5:7).

Cu alte cuvinte, iubiți frați și surori, cel neprihănit în Hristos este cel care, prin „modul său de viață perfect”, ajunge la „asemănarea lui Dumnezeu” după cuvântul Sfântului Vasile cel Mare, sau „la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efes. 4:13) după cuvântul Sfântului Pavel. Drept este cel care ajunge la îndumnezeire, cu alte cuvinte, la perfecțiunea lui în Hristos, nu doar prin propriile puteri, și anume prin propria voință liberă, dar și prin cooperarea cu Harul Dumnezeiesc.

Referindu-se la viața nouă în Hristos, Sfântul Pavel spune: „Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului” (Efes. 4:24). Cu acest „om nou” s-a îmbrăcat Părintele nostru Ioan, „cel după Dumnezeu”.

Pomenirea de astăzi a Părintelui nostru dintre Sfinți Ioan ne cheamă să cugetăm la numele nostru creștin. Să cugetăm la faptul că credința noastră a fost construită pe neprihănirea și sfințenia adevărului: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6), spune Domnul.

Cu alte cuvinte, îndepărtarea omului vechi de păcat nu este suficientă; ar trebui să ne îmbrăcăm în omul nou al harului Duhului Sfânt, după cuvântul Sfântului Pavel, care spune: „Noaptea e pe sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă” (Romani 13:12-14).

Urmând aceste porunci ale Sfântului Pavel, insuflăte de Dumnezeu, Sf. Ioan s-a făcut cu adevărat: „lumină celor care șed în întuneric și în umbra morții” (Luca 1:79), nouă, oamenilor din vremurile noastre moderne de confuzie, când – după cuvintele înaintevăzătorului nostru Sfânt Părinte, „omul își gătește iarăși/ « Turnul Babel » pe Pământ/ Vrând să strice temelii/ « Sfântului Așezământ »./ « Limbile » aproape toate/ Iarăși s-au amestecat/ Și nu-i mult până le vine/ Ceasul de încăierat.”

Așadar, să-l rugăm pe Sfântul Părinte Ioan cel Noul Hozevitul, care dănuiește cu Îngerii în înălțime, și a devenit far și prieten al lui Hristos, ca să mijlocească pentru noi împreună cu Prea Binecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria pentru mântuirea sufletelor noastre și biruința păcii în regiunea noastră încercată. Amin.”

După sărbătoarea duhovnicească și sfințitoare a Sfintei Liturghii, a fost o masă monahală ospitalieră.

Din partea Secretariatului-General

INSTALAREA EPITROPULUI PATRIARHAL AL IORDANIEI DE NORD

Sâmbătă, 15/28 iulie 2018 a avut loc instalarea celui desemnat prin hotărâre sinodală Epitrop Patriarhal al Iordaniei de nord, cu sediul în orașul Irbet, Arhimandritul Rafail.

Instalarea a avut loc în cadrul Sfintei Liturghii săvârșită în Biserica Sfântului Gheorghe din Irbet, condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei – Secretar General, Hristofor al Kiriakoupolei, Aristobul al Madabei, Arhimandritul Rafail cel instalat Epitrop Patriarhal al Iordaniei de nord, Preoții Abdalla și Ioan din orașul Irbet și Ierodiaconul Evloghie. A cântat corul parohiei în arabă și greacă și au participat numeroși credincioși care s-au rugat pentru noul lor păstor.

Către această adunare Ortodoxă Preafericitul a ținut această cuvântare în limba greacă:

„Pe preoții cei dintre voi îi rog ca unul ce sunt împreună-preot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei celei ce va să se descopere: Păstoriți turma lui Dumnezeu dată în paza voastră cercetând-o, nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci din dragoste, nu ca

și când ați fi stăpâni peste Biserici, ci pilde făcându-vă turmei” (1 Petru 5, 1-3), îi îndeamnă pe preoți Apostolul Petru.

Preacuvioase Arhimandrite Rafail,

Sfântul nostru Sinod, luând în vedere buna slujire cea de-a lungul anilor la Sfântul Lăcaș al Peșterii de Dumnezeu primitoare din Betleem, precum și activitatea pastorală cea plină de dumnezeiască râvnă, v-a desemnat, prin a Noastră Patriarhală și Părintească decizie, Epitrop Patriarhal în Regatul Hașemit al Iordaniei de Nord, cu sediul în orașul Irbet.

Această nouă slujire pastorală în viața Sfintei noastre Maici, Biserica Ierusalimului, sunteți chemat să o primiți, ascultând de cuvintele Corifeului Apostolilor, Petru, care zice: „Și cine vă va face vouă rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine?” (1 Petru 3, 13).

Spunem aceasta pentru că „secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini” (Matei 9, 37) pe de o parte, „și grija veacului acestuia și înșelăciunea avuției înăbușă cuvântul [Evangheliei Domnului] și îl face neroditor” (Matei 13, 22) pe de altă parte, după cum o arată și semnele vremurilor.

Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului având ca prim Ierarh pe cel hirotonit de Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, pe Sfântul Apostol Iacov Fratele Domnului și, revenindu-i acest rol duhovnicesc în Pământul Făgăduinței de cele două părți ale râului Iordan, nu a încetat să bine-vestească dragostea lui Hristos cea arătată prin răstignirea, chenoza și jertfa Sa, ascultând iar cuvintele Apostolului Petru care zice: „Căci spre aceasta ați fost chemați, că și Hristos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă ca să pășiți pe urmele Lui, Care n-a săvârșit nici un păcat, nici s-a aflat vicleșug în gura Lui și Care, ocărât fiind, nu răspundea cu ocară; suferind nu amenința, ci Se lăsa în știrea Celui Ce judecă cu dreptate. El

a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății, cu a Cărui rană v-ați vindecat” (1 Petru 2, 21-24).

Mărturii nemincinoase ale buneii-vestiri a dragostei lui Hristos constituie monumentele elino-ortodoxe din sânul binecuvântatului pământ al Regatului Hașemit al Iordaniei, păzite de-a lungul veacurilor și acum descoperite, precum Comunitățile creștine elino-ortodoxe vii care se bucură de respectul identității lor religioase, dar și de deplina libertate de a-și exercita îndatoririle liturgice. Acest adevăr îl dovedesc cei care locuiesc în acest oraș (Irbet) și în împrejurimile lui, creștini aflați în bună-înțelegere cu concetățenii lor de alte religii.

Cinstita noastră Obște Aghiotafită, arătată de către dumnezeiasca pronie ca paznic și slujitor al Sfințelor Lăcașuri și sprijinitor al turmei noastre Creștine, continuă această misiune, urmând îndemnul dat de Sfântul Pavel ucenicului său Timotei: „Tu fii treaz în toate, suferă răul, fă lucru de evanghelist, slujba ta fă-o deplin” (2 Timotei 4, 5).

Așadar, tu, părinte Rafail, adevărat fiu al Obștii Aghiotafite, plinește, adică du la bun sfârșit, slujba care ți-a fost încredințată în Biserică. Înmulțește talantul, dat ție de către Sfântul Duh, de iconom al casei lui Dumnezeu, continuând lucrarea pastorală plăcută lui Dumnezeu pe care a săvârșit-o predecesorul tău, Preasfințitul Arhiepiscop al Pellei Filumen „pildă făcându-te turmei” (1 Petru 5, 3).

Iar pe cei împreună-preoți cu tine cinstește-i „ca pe o adunare a lui Dumnezeu și legătură a Apostolilor”, „căci preoția este cea care aduce oamenilor toate cele bune. Cel care se pornește împotriva ei nu un om necinstește, ci pe Dumnezeu și Iisus Hristos cel Întâi-născut și Singurul după fire Arhiereu al Tatălui. Deci toate între voi să se săvârșească cu bună rânduială în Hristos. Laicii diaconilor să

se supună, diaconii preoților, preoții Episcopului, Episcopul lui Hristos, după cum El Însuși Tatălui”, îndeamnă Sfântul Ignatie (BEP, vol. 2, p. 315).

Iar această bună rânduială în Hristos constă în grija Păstorului duhovnicesc și a preoților întâi-stătători, față de cei despre care dumnezeiescul Pavel spune: „Să nu încetăm de a face binele căci vom secera la timpul său, dacă nu ne vom lenevi. Deci, până când avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi” (Galateni 6, 9-10).

Într-adevăr, prin aceasta s-au distins toți Sfinții și martorii iubirii lui Hristos, precum Sfânta Muceniță Iulita și fiul ei Chiric, prăznuiți astăzi, care s-au arătat „stele strălucitoare pe tărnia Bisericii, luminând pământul cu minunile lor”, potrivit imnografului.

Pe aceștia să îi rugăm și noi ca, împreună cu Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria, să se roage Domnului Dumnezeu ca să vă dăruiască, părinte Rafail, Duh stăpânitor și păstoresc, iar nouă, milă și pace sufletelor noastre, iar cinstului Rege Abdullah, împreună cu casa sa regală, și Regatului Hașemit al preaiubitei noastre Iordanii, putere, sănătate sufletească și trupească și lungime de zile, spre binele tuturor cetățenilor acestei țări și spre păzirea Sfintelor Locuri, mai ales a Sfintei Cetăți a Ierusalimului, aflate sub protecția Sa regală.

Și acum, Preacuvioase Arhimandrite Rafail, primește cinstita Cruce a Domnului, arma împotriva diavolului pentru ca prin ea și cu ea să îndreptezi pașii turmei tale spre lucrarea poruncilor Domnului. Amin”.

Iar Epitropul Patriarhal, Arhimandritul Rafail, a răspuns cu această cuvântare în limba greacă:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Din partea sfințitului cler și a poporului bine-credincios, cu sentimente de adâncă cinste, cu respectul cuvenit și cu duhovnicească bucurie, Vă primim astăzi în Irbet, sediul circumscripției patriarhale a Iordaniei de Nord, cu întâmpinarea evanghelică: „Binecuvântat cel ce vine întru numele Domnului” și cu cuvintele ale marelui Prooroc Ilie: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce bine-vestesc pacea, ale celor ce bine-vestesc cele bune”.

Prezența Voastră reprezintă pentru noi o mare binecuvântare, pentru că veniți din Sfânta Cetate a Ierusalimului, aducându-ne harul și binecuvântarea Preasfântului și de viață Purtătorului Mormânt și a tuturor Sfintelor Lăcașuri din Țara Sfântă. Prezența Voastră binecuvântată ne întărește, ne sprijină și totodată arată unitatea Bisericii noastre locale.

Preafericite, ca o mărturisire vă spun că, ascultând de cinstita voastră poruncă, în urma hotărârii Voastre și a Sfântului Sinod, am venit în acest loc binecuvântat repetând în sinea mea cuvintele lui Hristos: „Am venit să slujesc”. Am venit să slujesc tainei mântuirii turmei și să împart cu dărnicie binecuvântarea lui Dumnezeu. Am venit să trăiesc bucuriile și tristețile oamenilor.

Din prima clipă, când am venit în acest binecuvântat loc m-am simțit ca acasă. Am găsit uși și inimi deschise. Am găsit preoți binecuvântați care în tăcere se străduiesc pentru binele Bisericii și al turmei și care din prima clipă m-au îmbrățișat și m-au înconjurat cu dragoste. Am găsit oameni evlavioși care respectă și cinstesc sfințitul cler. Dar mai ales am găsit copii, tineri și tinere care Îl iubesc pe Hristos și Biserica Lui. Acestui sfințit cler și alesului popor al lui Dumnezeu, Preafericite, am venit să le slujesc și

voi fi alături de ei și mă voi ruga ca Dumnezeu să le dăruiască sănătate, putere și tot binele.

În acest moment sfânt, aflându-mă înaintea Voastră, vă chem pe toți să lucrăm împreună pentru slava lui Dumnezeu și a Sfintei Sale Biserici. Îi chem pe preoți, membrii Consiliilor noastre Bisericești, psalții noștri, colaboratori laici ai Bisericii, bărbați și femei, cei responsabili de Tineret și de Școlile catehetice, organizatorii de ceremonii și toți cei care lucrează în Biserică, și îi rog să-și continue lucrarea cu aceeași râvnă.

Toți, în Trupul Bisericii, trebuie să participe și să valorifice harismele pe care li le-a dat Dumnezeu. Împreună cu ei punem astăzi un nou început în slujba Circumscripției noastre. Singur nu voi putea să fac nimic. Toți împreună vom face ce putem. De aceea îi vreau lucrători împreună cu mine în Biserică pe clerici și pe laici, și le cer rugăciunile, sprijinul, ajutorul și cooperarea.

Mă simt adânc îndatorat să adresez calde mulțumiri tuturor celor care se află astăzi în acest sfințit loc al Sfântului Gheorghe, sfințiților Arhieriei care s-au ostenit peste măsură să vină să participe la începerea noii mele slujiri. Preoților, corurilor de psalți, tinerilor și tinerelor, organizatorilor de ceremonii, și vouă tuturor vă mulțumesc și vă rog să vă rugați pentru nevrednicia mea.

De asemenea, doresc să mulțumesc tuturor agenților de pază care se află alături de noi încă de dimineață din zori. Și dăm slavă lui Dumnezeu pentru binecuvântarea de a fi în siguranță în patria noastră, datorită înțeleptei ocârmuirii a Maiestății Sale Regele Abdullah Bin Al Husein.

Preafericite,

În mod special vă mulțumesc din adâncul inimii pentru încrederea Voastră față de mine, pentru sfaturile Voastre părintești, pentru dragostea Voastră, și Vă rog mult să Vă

rugați să împlinesc îndatoririle mele cu frică de Dumnezeu.

Cer binecuvântarea Voastră patriarhală și ca un fiu Vă doresc din inimă ca Dumnezeu cel în Treime să Vă dăruiască mulți ani, sănătate neclintită, credință fierbinte, gândul Răstignirii și al Învierii, astfel încât, călăuzit de Duhul Sfânt, să-i îndrumați pe credincioșii purtători ai numelui lui Hristos din străvechea Patriarhie Elino-Ortodoxă a Ierusalimului spre neîncetată rodire duhovnicească și să faceți să strălucească în vremurile de acum Lumina Crucii și a Învierii.”

După Apolis, credincioșii au primit anaforă și au sărutat dreapta Preafericitului.

Apoi s-au adunat în salon pentru agapă.

În continuare a avut loc masa de prânz la restaurantul din oraș în cinstea Patriarhului. În timpul acestei mese Preafericitul a ținut această cuvântare în limba greacă:

„Dragostea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine. În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate” (Romani 12, 9-10). „Nu răsplătiți răul cu rău, purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor. Dacă se poate, pe cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii” (Romani 12, 17-18), îndeamnă marele Apostol Pavel.

Iubiți și cinstiți Părinți și Frați,

Stimate doamne și domni,

Mulțumim Sfântului și atotmilostivului Dumnezeu Care ne-a învrednicit să săvârșim dumnezeiasca Liturghie în Biserica Sfântului Gheorghe cu acest binecuvântat prilej al instalării noului nostru Epitrop Patriarhal în marele oraș Irbet al

Regatului Hașemit al Iordaniei și în împrejurimile lui, a Preacuviosului Arhimandrit Rafail.

Ne bucurăm în mod special pentru că grija pastorală a Patriarhiei Eline-Ortodoxe a Ierusalimului în jurisdicțiile sale din cele două părți ale Iordanului continuă să se exercite fără incidente. Aceasta se datorează libertății manifestărilor religioase de care se bucură toate comunitățile creștine din Regatul Hașemit al Iordaniei.

Misiunea Patriarhiei Eline-Ortodoxe, adică a Bisericii Ierusalimului, are ca temelie poruncile Domnului, Care spune: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22, 37-39).

Cel care îl iubește pe Dumnezeu „cu toată inima lui” nu poate să nu îl iubească și pe aproapele lui, adică pe semenul lui, după cum propovăduiește și dumnezeiescul Pavel: „Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor. Dacă se poate, pe cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii” (Romani 12, 18).

Pacea cu toți oamenii o bine-vestesc și o propovăduiesc Sfintele Lăcașuri cărora cu jertfă de sine și lepădare de sine le slujește de-a lungul veacurilor tagma monahală a Frăției Aghiotafite.

Contribuția Patriarhiei Eline-Ortodoxe, împreună cu Frăția sa Aghiotafită, atât în ceea ce privește paza Sfintelor Locuri, ca locuri de închinare și rugăciune, cât și conviețuirea pașnică a creștinilor cu musulmanii și în general cu credincioșii religiilor avraamice, este recunoscută de către toți, și mai ales de cinstitul Rege al Regatului Hașemit al Iordaniei Abdullah Ibn Husein II, sub a cărui protecție se săvârșesc sfintele pelerinaje la locurile islamice și creștine din Ierusalim.

Noi, ascultând cuvintele înțeleptului Pavel: „Să urmărim cele

ale păcii și cele ale zidirii unuia de către altul” (Romani 14, 19), am purces împreună cu Sfântul nostru Sinod la desemnarea de Epitropi Patriarhali în Amman, Madiva, Irbet și în alte părți, pentru ca în acest fel să răspundem la nevoile duhovnicești și sociale ale evlavioasei noastre turme creștine, dar și ca să întărim dificila, dar de Dumnezeu plăcuta, lucrare pastorală a iubiților și bine-credincioșilor noștri Preoți.

Pentru aceasta, considerăm că se cuvine să vă aducem calde mulțumiri vouă tuturor care, prin prezența voastră, cinstiți acest sfințit eveniment și, mai ales, autorităților locale – cele politice, cele ale armatei și cele ale poliției – și, desigur, Maiestății Sale Regele Regatului Hașemit al Iordaniei Abdullah Ibn Husein II, cel cinstit și iubit de Noi, a cărui ocârmuire constituie o garanție de stabilitate și pașnică conviețuire a comunităților naționale și religioase din această țară și, în general, din Orientul Mijlociu. Să aibă parte de mulți ani!

În fine, nu trebuie să oitem a aduce laude lucrării pastorale și sociale săvârșite de Preasfințitul Arhiepiscop al Pellei Filumen, câtă vreme a fost Epitrop al Nostru Patriarhal în Irbet. Atât Preacuviosului Arhimandrit Rafail, cât și Preasfințitului Arhiepiscop al Pellei Filumen, le dorim izbândă în noua lor misiune și slujire. Amin.”

Apoi, Arhimandritul Rafail, cel de curând instalat ca Epitrop Patriarhal, a răspuns prin această cuvântare în limba greacă:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Ziua de azi este una istorică pentru Iordania de Nord și noi toți primim vizita Voastră ca pe o mană din cer și ca pe roua din Ermon. Vizita Voastră este mereu pentru noi o deosebită

cinste și binecuvântare.

Ne-am învrednicit azi să Vă vedem în Biserica Sfântului Gheorghe în fața Sfintei Mese, conducând Sfânta Liturghie „binecuvântându-ne și sfințindu-ne”, iar acum, cu bucurie și veselie, Vă vedem în capul mesei pe Preafericirea Voastră, Cel Ce faceți cinste Preacinstiului Tron Patriarhal al cetății Marelui Împărat, Tronul Sfântului Iacov Fratele Domnului. De aceea, plini de bucurie și sfântă emoție, rostim cuvintele lui David: „Văzând pe fiii tăi ca niște vlăstare împrejurul mesei tale, bucură-te, veselește-te, aducându-i pe ei lui Hristos Mai Marele păstorilor”. Primiți mulțumirile noastre cele din adâncul inimii!

Mulțumesc autorităților locale care au luat parte la masa de astăzi dată în cinstea Voastră, exprimând în acest fel prețuirea lor față de străvechea Patriarhie a Ierusalimului și față de cinstita Persoană a ocârmuitorului ei, Patriarhul Ierusalimului. Cu ocazia recentei mele vizite la birourile lor, Preafericite, am fost primit cu entuziasm și respect din partea tuturor față de umila mea persoană. Aceste manifestări au fost atât de calde încât mi-au creat sentimentul că mă cunoșteau dinainte. Aceasta a născut înăuntrul meu un simțământ de recunoștință față de dragostea lor, care m-a făcut încă și mai mult răspunzător față de îndatoririle mele.

De asemenea, în această binecuvântată zi, doresc din adâncul inimii Maiestății Sale, Regele Abdullah Ibn Al Husein al Regatului Hașemit, sănătate și putere în dificila sa lucrare, în această binecuvântată țară, patria păcii, a siguranței și a conviețuirii pașnice între toți oamenii.

În încheierea cuvântării mele, înalț ochii sufletului și ai inimii către Dumnezeu a toate, Stăpânul și Domnul, zicând:

„Lui Teofil, Preafericitul, Preasfințitul Părintele nostru și Patriarhul Sfintei Cetăți a Ierusalimului și al întregii Palestine, al Siriei, al Arabiei, al împrejurimilor

Iordanului, al Canei Galileei și al Sfântul Sion, mulți ani!”.

Din partea Secretariatului General